Національний університет
водного господарства
та природокористування

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства та природокористування
Навчально-науковий інститут агроекології та землеустрою
Кафедра туризму

05-08-53

„**ЗАТВЕРДЖУЮ**”
Проректор з науково-педагогічної,
методичної, та виховної роботи

О.А. Лагоднюк
„_____ ”_____2019 року

Національний університет
водного господарства
та природокористування

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Program of the Discipline

Туристичне країнознавство
Tourist country studies
Спеціальність 242 "Туризм"
Specialty 242 "Tourism"

Рівне – 2019 рік

Національний університет водного господарства та природокористування

Робоча програма "Туристичне країнознавство" для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності 242 "Туризм". Рівне: НУВГП, 2019. – 20 с.

Розробник: Романів А.С., к.геогр.наук, доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи;

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри туризму та готельно-ресторанної справи

Протокол від "___" _____ 2019 року №__

Завідувач кафедри туризму
та готельно-ресторанної справи_____ доц. Коротун С.І.
від "____" _____ 2019 року

Національний університет водного господарства та природокористування

Схвалено методичною комісією зі спеціальності 242 "Туризм".

Протокол від "____" _____ 2019 року №___

Голова методичної комісії _____ доц. Коротун С.І.
від "____" _____ 2019 року

© Романів А.С., 2019
© НУВГП, 2019

Національний університет
водного господарства
та природокористування

Вступ

«Туристичне країнознавство» відноситься до циклу дисциплін професійної підготовки, що передбачена Освітньою програмою здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності 242 «Туризм». Навчальна дисципліна “Туристичне країнознавство” тісно пов’язана з такими дисциплінами як «Рекреаційна географія», «Географія та економіка міжнародного туризму», «Туристичні ресурси України», «Екскурсійна діяльність». Дисципліна забезпечує набуття системи знань, вмінь і навичок роботи, що необхідні в майбутньому для роботи на міжнародних туристичних напрямках при розробці та організації турів країнами світу.

Анотація

«Туристичне країнознавство» є обов’язковою навчальною дисципліною, що вивчається на рівні вищої освіти бакалавр спеціальності 242 «Туризм». Студенти знайомляться з з методикою і особливостями комплексного дослідження туристичної індустрії країн та регіонів світу, даними про основні види туристично-рекреаційних ресурсів, головними туристичними центрами і регіонами світу. Основне завдання дисципліни – сформувати уявлення про специфіку розвитку туризму в різних туристичних регіонах і країнах світу; висвітлити тенденції розвитку туризму в основних регіонах світу.

Ключові слова: країнознавство, туристичне країнознавство, країнознавчі дослідження, туристичний бізнес, статистичні показники, туристично-рекреаційні райони.

Abstract

"Tourist country studies" is an compulsory educational discipline, which is studied at the higher education level Bachelor's degree of specialty 242 "Tourism". Students' acquaintance with the methodology and features of the tourism industry comprehensive study of the countries and regions of the world, data on the main types of tourist and recreational resources, major tourist centres and regions of the world. The task of the discipline -to form an idea about the specificity of tourism development in different tourist regions and countries of the world; to highlight tendencies of tourism development in the main regions of the world.

Key words: country studies, tourist country studies, tourism business, statistical indicators, tourist and recreational areas

Національний університет
водного господарства
та природокористування

1. Опис навчальної дисципліни

<table>
<tr><td rowspan="2">Найменування показників</td><td rowspan="2">Галузь знань, спеціальність, рівень вищої освіти</td><td colspan="2">Характеристика навчальної дисципліни</td></tr>
<tr><td colspan="2">Денна (заочна) форма навчання</td></tr>
<tr><td>Кількість кредитів – 6,5</td><td>Галузь знань 24 "Сфера обслуговування"</td><td colspan="2">Обов’язкова</td></tr>
<tr><td>Модулів – 2</td><td rowspan="4">Спеціальність: 242 "Туризм"</td><td colspan="2">Рік підготовки:</td></tr>
<tr><td>Змістових модулів – 2</td><td colspan="2">1-й</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Загальна кількість годин - 195</td><td colspan="2">Семестр</td></tr>
<tr><td colspan="2">2-й</td></tr>
<tr><td rowspan="9">Тижневих годин для денної форми навчання:
аудиторних – 4
самостійної роботи студента - 8</td><td rowspan="9">Рівень вищої освіти: бакалавр</td><td colspan="2">Лекції</td></tr>
<tr><td>34</td><td>4</td></tr>
<tr><td colspan="2">Практичні, семінарські</td></tr>
<tr><td>32</td><td>14</td></tr>
<tr><td colspan="2">Лабораторні</td></tr>
<tr><td>-</td><td>-</td></tr>
<tr><td colspan="2">Самостійна робота</td></tr>
<tr><td>129</td><td>177</td></tr>
<tr><td colspan="2">Індивідуальні завдання:
-</td></tr>
<tr><td colspan="2">Вид контролю</td></tr>
<tr><td colspan="2">екзамен</td></tr>
</table>

Примітка.
Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 36,7%.

Національний університет
водного господарства
та природокористування

2. Мета, завдання навчальної дисципліни

Мета дисципліни: ознайомлення студентів з методикою і особливостями комплексного дослідження туристичної індустрії країн та регіонів світу, даними про основні види туристично-рекреаційних ресурсів, головними туристичними центрами і регіонами світу.

Завдання дисципліни:

- розкрити об'єкт, предмет та головні завдання туристичного країнознавства;
- сформувати уявлення про специфіку розвитку туризму в різних туристичних регіонах і країнах світу;
- показати причинно-наслідкові зв'язки в особливостях формування основних туристичних центрів;
- висвітлити тенденції розвитку туризму в основних регіонах світу.

Студенти повинні **знати**:

- основи туристичного дослідження країн світу;
- особливості сучасного розвитку та перспективи розвитку туризму в різних країнах та регіонах світу;
- рекреаційно-туристичні ресурси (природно-географічні, природно-антропогенні, суспільно-історичні) різних країн та регіонів світу;
- туристично-рекреаційне районування світу.

Студенти повинні **вміти:**

- застосовувати у процесі туристичного дослідження країн та регіонів світу основи теорії туристичного країнознавства;
- застосовувати набуті знання для розробки туристичних маршрутів та по компонентних і комплексних туристичних характеристик країн й регіонів світу;
- користуватись схемами туристично-рекреаційного районування світу;
- застосовувати набуті знання для аналізу рекреаційно-туристичного потенціалу країн та регіонів світу.

Національний університет
водного господарства
та природокористування

Національний університет
водного господарства
та природокористування

3. Програма навчальної дисципліни

Модуль 1

Змістовий модуль 1. Політична карта світу. Туристично-країнознавча характеристика країн Європи

Тема 1. Туристичне країнознавство як наука і навчальна дисципліна. Об'єкт і предмет туристичного країнознавства як науки. Наукові принципи країнознавства. Країнознавство в системі суміжних наук. Методи дослідження. Основні концепції та гіпотези.

Тема 2. Політична карта світу. Базові поняття. Територія і кордони. Політико-територіальні утворення. Основні періоди та етапи формування політичної карти світу

Тема 3. Типологія країн світу. Класифікація країн за площею, кількістю населення, формою правління, формою державного устрою, ідеологію та ін. Класифікація країн за рівнем соціально-економічного розвитку. Міжнародні організації і союзи.

Тема 4. Туристично-краєзнавча характеристика країн Європи. Економіко-географічна характеристика Європи. Європейський Союз.

Тема 5. Південноєвропейський туристичний район. Країни Середземномор'я. Загальна характеристика географічного положення, природних умов і ресурсів країн Південної Європи. Туристично-краєзнавча характеристика окремих країн Середземномор'я: Албанія, Андорра, Боснія-Герцеговина, Ватикан, Гібралтар, Греція, Ізраїль, Іспанія, Італія, Кіпр, Македонія, Мальта, Монако, Португалія, Сан-Марино, Сербія, Словенія, Туреччина, Хорватія, Чорногорія.

Тема 6. Північноєвропейський туристичний район. Загальна характеристика географічного положення, природних умов і ресурсів країн Північної Європи. Туристично-краєзнавча характеристика країн Північної Європи: Велика Британія, Гренландія, Данія, Ірландія, Ісландія, Норвегія, Фінляндія, Швеція

Тема 7. Західноєвропейський туристичний район. Загальна характеристика географічного положення, природних умов і ресурсів країн Західної Європи. Туристично-краєзнавча характеристика країн Західної Європи: Австрія, Бельгія, Ліхтенштейн, Люксембург, Нідерланди, Німеччина, Франція, Швейцарія

Національний університет водного господарства та природокористування

Тема 8. Центрально-східноєвропейський туристичний район. Загальна характеристика географічного положення, природних умов і ресурсів країн Центральної та Східної Європи. Туристично-краєзнавча характеристика окремих країн Центральної та Східної Європи: Азербайджан, Білорусь, Болгарія, Вірменія, Грузія, Естонія, Казахстан, Киргизстан, Латвія, Литва, Молдова, Польща, Росія, Румунія, Словаччина, Таджикистан, Туркменістан, Угорщина, Узбекистан, Україна, Чехія.

Модуль 2.

Змістовий модуль 2. Туристично-країнознавча характеристика регіонів світу: Азіатсько-Тихоокеанський регіон, Близький Схід, Африка, Америка.

Тема 9. Ресурси Азійсько-Тихоокеанського туристичного регіону. Південноазійський туристичний район. Особливості природних умов і ресурсів. Соціально-економічні передумови розвитку туризму в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні. Характеристика розвитку туристичної індустрії в країнах Південної Азії: Афганістан, Бангладеш, Бутан, Індія, Іран, Мальдіви, Непал, Пакистан, Шрі-Ланка.

Тема 10. Північно-Східноазійський та Південно-Східноазійський туристичні райони. Загальна характеристика географічного положення, природних умов і ресурсів країн Північно-Східної та Південно-Східної Азії. Туристично-краєзнавча характеристика країн: Китай, Монголія, Південна Корея, Північна Корея, Тайвань, Японія, В'єтнам, Індонезія, Камбоджа, Лаос, М'янма, Сінгапур, Таїланд, Філіппіни.

Тема 11. Туристично-рекреаційний портенціал Австралії та Океанії. Природні, історико-культурні та соціально-економічні чинники розвитку туризму в регіоні. Сучасний стан розвитку рівня туристичної індустрії. Характеристика туристично-рекреаційного потенціалу Австралії, Нової Зеландії та островів Океанії.

Тема 12. Туристично-рекреаційний потенціал країн Близького Сходу. Загальна характеристика географічного положення, природних умов і ресурсів країн Близького Сходу. Туристично-краєзнавча характеристика країн: Бахрейн, Єгипет, Ємен, Ірак, Йорданія, Катар, Кувейт, Ліван, Лівія, Об'єднані Арабські Емірати , Оман, Саудівська Аравія, Сирія.

Тема 13. Ресурси Африканського туристичного регіону. Північна Африка. Особливості природних умов і ресурсів країн Африки. Чинники розвитку туризму в регіоні. Туристично-рекреаційний потенціал країн Північної Африки: Алжир, Марокко, Судан, Туніс.

Тема 14. Західноафриканський та Центральноафриканський туристичний райони. Загальна характеристика природних умов і ресурсів країн Західної та Центральної Африки. Особливості соціально-економічного розвитку країн регіону. Сучасний стан та рівень рорзвитку туристичної індустрії в регіоні.

Тема 15. Східноафриканський та Південноафриканський туристичні райони. Природно-ресурсний потенціал та рівень розвитку туристичної індустрії в країнах Південної та Східної Африки. Туристично-рекреаційний потенціал країн: Ботсвана, Лесото, Намібія, Південно-африканська Республіка, Свазіленд, Бурунді, Джибуті, Еритрея, Ефіопія, Замбія, Зімбабве, Кенія, Коморські Острови, Мадагаскар, Малаві, Маврикій, Мозамбік, Реюньон, Руанда, Сейшельські Острови, Танзанія, Уганда.

Тема 16. Туристично-рекреаційні ресурси Американського туристичного регіону. Північна Америка. Особливості природних умов і ресурсів. Соціально-економічні передумови розвитку туризму в на Американському континенті. Характеристика розвитку туристичної індустрії в країнах Північної Америки: США, Канада, Мексика.

Тема 17. Туристично-рекреаційний потенціал країн Карибського басейну, Центральної та Південної Америки. Відмінності природних умов і ресурсів країн Латинської Америки. Чинники розвитку туризму в регіоні. Сучасний стан розвитку рівня туристичної індустрії країн Карибського басейну, Центральної та Південної Америки.

Національний університет
водного господарства
та природокористування

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	денна форма				заочна форма			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
		лекції	практ.	самост. роб.		лекції	практ.	самост.
1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**
Модуль 1 **Змістовий модуль 1. Політична карта світу. Туристично-країнознавча характеристика країн Європи**								
Тема 1. Туристичне країнознавство як наука і навчальна дисципліна.	8	2	-	6	8	-	-	8
Тема 2. Політична карта світу.	10	2	2	6	10	1	2	7
Тема 3. Типологія країн світу.	8	2	-	6	8	-	-	8
Тема 4. Туристично-краєзнавча характеристика країн Європи	13	2	4	7	13	1	2	10
Тема 5. Південноєвропейський туристичний район. Країни Середземномор'я.	12	2	2	8	12	-	-	12
Тема 6. Північноєвропейський туристичний район.	12	2	2	8	12	-	-	12
Тема 7. Західноєвропейський туристичний район.	12	2	2	8	12	-	2	10
Тема 8. Центрально-східноєвропейський туристичний район.	12	2	2	8	12	-	-	12

Національний університет
водного господарства
та природокористування

Національний університет водного господарства та природокористування

Модуль 2 **Змістовий модуль 2. Туристично-країнознавча характеристика регіонів світу: Азіатсько-Тихоокеанський регіон, Близький Схід, Африка, Америка.**								
Тема 9. Ресурси Азійсько-Тихоокеанського туристичного регіону. Південноазійський туристичний район.	12	2	2	8	12	1	2	9
Тема 10. Північно-Східноазійський та Південно-Східноазійський туристичні райони.	12	2	2	8	12	-	-	12
Тема 11. Туристично-рекреаційний портенціал Австралії та Океанії.	12	2	2	8	12	-	-	12
Тема 12. Туристично-рекреаційний потенціал країн Близького Сходу.	12	2	2	8	12	-	2	10
Тема 13. Ресурси Африканського туристичного регіону. Північна Африка.	12	2	2	8	12	-	2	10
Тема 14. Західноафриканський та Центральноафриканський туристичний райони.	12	2	2	8	12	-	-	12
Тема 15. Східноафриканський та Південноафриканський туристичні райони.	12	2	2	8	12	-	-	12
Тема 16. Туристично-рекреаційні ресурси Американського туристичного регіону. Північна Америка.	12	2	2	8	12	1	2	9
Тема 17. Туристично-рекреаційний потенціал країн Центральної та Південної Америки.	12	2	2	8	12	-	-	12
Усього годин	**195**	**34**	**32**	**129**	**195**	**4**	**14**	**177**

Національний університет водного господарства та природокористування

Національний університет водного господарства та природокористування

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Аналіз політичної карти світу	2	-
2	Методика вивчення географічного положення країни.	2	1
3	Дослідження природних умов території країни та їх значення для туристичної індустрії	2	1
4	Методика дослідження населення країни та його впливу на розвиток туристичної індустрії	2	1
5	Методика проведення аналізу економіки й інфраструктури країни	2	1
6	Комплексний аналіз рівня розвитку національного туристичного ринку та туристична політика держави	4	2
7	Порівняння рівня розвитку туристичної індустрії районів Європи	2	-
8	Туристично-рекреаційний потенціал країн Південної Азії.	2	2
9	Аналіз розвитку рівня туристичної індустрії в країнах Північно-Східної та Південно-Східної Азії.	2	-
10	Розвиток туристичної індустрії в країнах Близького Сходу.	2	2
11	Туристично-рекреаційний потенціал Австралії та Океанії.	2	-
12	Аналіз розвитку рівня туристичної індустрії в країнах Північної, Центральної та Західної Африки.	2	2
13	Туристично-рекреаційний потенціл країн Південної та Східної Африки.	2	-
14	Туристично-рекреаційний потенціал країн Північної Америки	2	2
15	Аналіз рівня розвитку туристичної індустрії в країнах Карибського басейну, Центральної та Південної Америки.	2	-
Всього		**32**	**14**

Національний університет водного господарства та природокористування

6. Самостійна робота

Розподіл годин самостійної роботи для студентів денної (заочної) форми навчання:

Підготовка до аудиторних занять – 0,5 год/1 год занять (0,5 х 66 (0,5*18)) – 33 (9) год.

Підготовка до контрольних заходів – 6 год. на 1 кредит ЄКТС (6 х 6,5) – 39 год.

Опрацювання окремих тем програми або їх частин, які не викладаються на лекціях – 57 (129) год.

6.1. Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
1	**Тема 1. Туристичне країнознавство як наука і навчальна дисципліна.** 1. Методи туристичного країнознавства	2	5
2	**Тема 2. Політична карта світу.** 1. Основні етапи формування політичної карти світу. 2. Вивчення столиць країн світу	2	5
3	**Тема 3. Типологія країн світу.** 1. Класифікація країн за ідеологічним режимом 2. Міжнародні організації та союзи	2	5
4	**Тема 4. Туристично-краєзнавча характеристика країн Європи.** 1. Класифікація країн Європи за рівнем соціально-економічного розвитку.	2	5
5	**Тема 5. Південноєвропейський туристичний район. Країни Середземномор'я.** 1. Характеристика туристично-рекреаційного потенціалу країн-карликів Південної Європи: Мальта, Монако, Андора, Ватикан.	3	8
6	**Тема 6. Північноєвропейський туристичний район.** 1. Розвиток туристичної індустрії в Ісландії, Ірландії та в межах острова Гренландія.	3	8
7.	**Тема 7. Західноєвропейський туристичний район.** 1. Туристично-рекреацій потенціал Бельгії, Ліхтенштейну та Люксимбургу	3	8

8	**Тема 8. Центрально-східноєвропейський туристичний район.** 1. Розвиток туристичної індустрії в країнах Центральної Азії (Киргизстан, Таджикистан, Туркменістан, Узбекистан).	4	8
9	**Тема 9. Ресурси Азійсько-Тихоокеанського туристичного регіону. Південноазійський туристичний район.** 1. Туристично-рекреацій потенціал Афганістану, Ірану та Пакистану.	4	8
10	**Тема 10. Північно-Східноазійський та Південно-Східноазійський туристичні райони.** 1. Туристично-рекреаційний потенціал Північної Коеї, В'єтнаму, Лаосу, М'янми	4	8
11	**Тема 11. Туристично-рекреаційний портенціал Австралії та Океанії.** 1. Розвиток туристичної індустрії на острівних державах Океанії.	4	9
12	**Тема 12. Туристично-рекреаційний потенціал країн Близького Сходу.** 1. Туристично рекреаційний потенціал країн: Бахрейн, Ємен, Ірак, Йорданія, Катар, Кувейт.	4	9
13	**Тема 13. Ресурси Африканського туристичного регіону. Північна Африка.** 1. Проблеми розвитку туристичної індустрії в Судані.	4	9
14	**Тема 14. Західноафриканський та Центральноафриканський туристичний райони.** 1. Туристично-рекреаційний потенціал та проблеми розвитку туризму в країнах: НДР Конго, С'єра-Леоне, Нігер.	4	8
15	**Тема 15. Східноафриканський та Південноафриканський туристичні райони.** 1. Розвиток туристичної індустрії в межах острівних держав та територій Індійського океану: Сейшельські острови, острів Реюньон, Маврікій.	4	8
16	**Тема 16. Туристично-рекреаційні ресурси Американського туристичного регіону. Північна**	3	8

Національний університет водного господарства та природокористування

	Америка. 1. Туристично-рекреаційний потенціал Мексики.		
17	**Тема 17. Туристично-рекреаційний потенціал країн Центральної та Південної Америки.** 1. Проблеми розвитку туристичної індустрії в Венесуелі та Колумбії. 2. Туристично-рекреаційний потенціал окремих країн Карибського басейну	5	10
Всього		**57**	**129**

7. Методи навчання

Вивчення дисципліни досягається інформаційним, ілюстративним та проблемним методами навчання.

Лекції супроводжуються демонстрацією схем, таблиць з мультимедійним супроводом. На практичних заняттях розглядаються та розв’язуються задачі, наближені до реальних ситуацій:

- використовується роздатковий матеріал (наочність) для формування у студентів системного мислення, розвитку пам'яті;
- проводиться дискусійне обговорення проблемних питань;
- студенти демонструють туристично-рекреаційний потенціал країн чи регіонів використовуючи презентації до доповідей;
- для опрацювання окремих тем на практичних використовується робота в малих групах.

Навчання супроводжується опрацюванням нормативної, навчальної літератури, а також періодичних видань.

При викладанні навчальної дисципліни для активізації навчального процесу передбачено застосування сучасних навчальних технологій, таких, як: проблемні лекції, робота в малих групах, семінари-дискусії, кейс-метод, метод мозкового штурму, метод вільних асоціацій, метод обговорення тематичних зображень, метод "переваги та недоліки".

Проблемні лекції спрямовані на розвиток логічного мислення студентів. Коло питань теми лекції обмежується двома-трьома ключо-вими моментами, увага студентів концентрується на матеріалі, який не знайшов відображення в підручниках, використовується досвід закордон-них навчальних закладів з роздаванням студентам під час лекції друкованого матеріалу та виділенням головних висновків з питань, що розглядаються. У процесі викладання лекційного матеріалу студентам пропонуються питання для самостійного розмірковування. При цьому лектор задає питання, які спонукають студента шукати розв’язання проблемної ситуації. Така система примушує студентів сконцентруватися і почати активно мислити в пошуках правильної відповіді.

Міні-лекції передбачають викладення навчального матеріалу за короткий проміжок часу і характеризуються значною ємністю, складністю логічних побудов, образів, доказів та узагальнень. Міні-лекції проводяться, як правило, як частина заняття-дослідження. На початку проведення міні-лекції за вказаними темами лектор акцентує увагу студентів на необхідності представити викладений лекційний матеріал у так званому структурно-логічному вигляді. На розгляд виносяться питання, які зафіксовані у плані лекцій, але викладаються вони стисло.

Робота в малих групах дає змогу структурувати лекційні або практично-семінарські заняття за формою і змістом, створює можливості для участі кожного студента в роботі за темою заняття, забезпечує формування особистісних якостей та досвіду соціального спілкування. Після висвітлення проблеми (при використанні проблемних лекцій) або стислого викладання матеріалу (при використанні міні-лекцій) студентам пропонується об'єднуватися у групи по 5 – 6 осіб і презентувати наприкінці заняття своє бачення та сприйняття матеріалу.

Презентації – виступи перед аудиторією, що використовуються для представлення певних досягнень, результатів роботи групи, звіту про виконання індивідуальних завдань. Однією з позитивних рис презентації та її переваг за умови використання в навчальному процесі є обмін досвідом, який здобули студенти під час роботи в певній малій групі.

Семінари-дискусії передбачають обмін думками та поглядами учасників щодо даної теми, а також розвивають мислення, допомагають формувати погляди і переконання, виробляють вміння формулювати думки и висловлювати їх, вчать оцінювати пропозиції інших людей, критично підходити до власних поглядів.

Обговорення тематичних зображень дає змогу візуально сприймати інформацію, сприяє розвитку асоціативного мислення та кращому засвоєнню матеріалу.

Метод вільних асоціацій – форма активізації навчання, що передбачає при розгляді питання виділення проблем, розробку комплексу заходів для їх вирішення.

Метод мозкового штурму спрямований на формування здатності студентів до генерування нових нестандартних ідей.

Метод переваг та недоліків сприяє розвитку здібностей до аналізування та критичного мислення.

Метод порівняння формує здібності до співставлення інформації.

Метод обговорення на місці передбачає висловлювання своїх думок з сформульованого проблемного питання без підготовки.

Національний університет водного господарства та природокористування

8. Методи контролю

Для визначення рівня засвоєння студентами навчального матеріалу використовуються оцінювання знань за наступними видами робіт:

Контроль роботи студентів проводиться за такими видами робіт:

- поточне тестування та опитування;
- усне опитування;
- підсумкове тестування з кожного змістовного модуля;
- перевірка виконаних практичних завдань;
- підготовка та презентація реферату, міні лекції;
- підготовка до видання наукових статей, тез для участі в конференціях.

Індивідуальна робота є обов'язковим елементом модуля і виконується обов'язково в часових рамках вивчення певного модуля.

Усі форми контролю включені до 100-бальної шкали оцінювання.

1. Оцінювання результатів поточної роботи (завдань, що виконуються на практичних заняттях та консультаціях, розрахунково-графічна робота, результати самостійної роботи студентів) проводиться за наступними критеріями (у % від кількості балів, виділених на завдання із заокругленням до цілого числа):

0 % – завдання не виконано;

40% – завдання виконано частково та містить суттєві помилки методичного або розрахункового характеру;

60% – завдання виконано повністю, але містить суттєві помилки у розрахунках або в методиці;

80% – завдання виконано повністю і вчасно, проте містить окремі несуттєві недоліки (розмірності, висновки, оформлення тощо);

100% – завдання виконано правильно, вчасно і без зауважень.

2. Ситуаційні вправи, конкретні ситуації та інші завдання творчого характеру (у % від кількості балів):

0% – завдання не виконано;

40% – завдання виконано частково, висновки не аргументовані і не конкретні, звіт підготовлено недбало;

60% – завдання виконано повністю, висновки містять окремі недоліки, судження студента не достатньо аргументовані, звіт підготовлено з незначним відхиленням від вимог;

80% – завдання виконано повністю і вчасно, проте містить окремі несуттєві недоліки не системного характеру;

100% – завдання виконано правильно, вчасно і без зауважень.

Національний університет водного господарства та природокористування

9. Розподіл балів, які отримують студенти

1-й курс, 2-й семестр

Поточне тестування та самостійна робота																	**Підсумковий**	**Сума**
Змістовий модуль 1								Змістовий модуль 2										
Т1	Т2	Т3	Т4	Т5	Т6	Т7	Т8	Т9	Т10	Т11	Т2	Т13	Т14	Т15	Т16	Т17		
2	2	2	2	3	2	2	3	2	3	3	2	2	2	3	2	3	**40**	**100**

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Національний університет водного господарства та природокористування

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою
	для екзамену
90–100	*відмінно*
82–89	*добре*
74–81	
64–73	*задовільно*
60–63	
35–59	*незадовільно* з можливістю повторного складання
0–34	*незадовільно* з обов’язковим повторним вивченням дисципліни

Національний університет
водного господарства
та природокористування

10. Методичне забезпечення

Методичне забезпечення навчальної дисципліни «Туристичне країнознавство» включає:

1. Опорний конспект лекцій по всіх темах курсу, у тому числі і для самостійного вивчення у паперовому та в електронному (навчальна платформа moodle) вигляді.
2. Методичні рекомендації до виконання практичних робіт (навчальна платформа moodle).
3. Мультимедійний супровід до тем з курсу.
4. Пакети тестових завдань для модульного та екзаменаційного контролю.

11. Рекомендована література

Базова

1. Кузик С. П. Географія туризму. К. : Знання, 2011. 271 с.
2. Мальська М. П., Антонюк Н. В., Занько Ю. С., Ганич Н. М. Країнознавство: теорія та практика. Підручник. К.: Центр учбової літератури, 2012. 528 с.
3. Мальська М. П., Антонюк Н.В., Ганич Н.М. Міжнародний туризм і сфера послуг : підручник. К. : Знання, 2008. 661 с.
4. Мальська М. П., Гамкало М.З., Бордун О.Ю. Туристичне країнознавство. Європа: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.]. К.: Центр учбової літератури, 2009. 224 с.
5. Міжнародний туризм : навч. посіб. / Т. В. Божидарнік [та ін.]. К. : Центр учбової літератури, 2012. 307 с.
6. Смаль І.В. Туристичні ресурси світу. Ніжин: Видавництво Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, 2010. 336 с.

Допоміжна

1. Андренко І. Б. Діловий туризм: навчальний посібник. Харків, 2014. 165 с.
2. Бейдик О. О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування. К.: Київський університет, 2001. 395 с.
3. Волчецький Р. В. Роль туристичних інформаційних центрів в сучасній індустрії туризму. URL: lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/govermgmt/2012/194-182-26.pdf

Національний університет
водного господарства
та природокористування

4. Гаталяк О. М. Найменші міста Європи як центри туризму. Географія, економіка і туризм: національний і міжнародний досвід. Матеріали VIII наукової конференції з міжнародною участю. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2014. С. 62-65.
5. Заваріка Г. М. Курортна справа: навчальний посібник. К.: Центр учбової літератури, 2015. 264 с.
6. Любіцева О. О., Панкова Є.В., Стафійчук В.І. Туристичні ресурси України: навч. Посібник. К.: Альтерпрес, 2007. 369 с.
7. Любіцева О. О., Романчук О.В. Паломництво і релігійний туризм: монографія К.: Істина, 2011. 328 с.
8. Панкова Є. В. Туристичне краєзнавство: навч. посібник. К.: Альтерпрес, 2003. 352 с.
9. Перцик Е. Н. География городов. Геоурбанистика: учебное пособие для вузов. М.: Высшая школа, 1991. 319 с.
10. Петранівський В. Л., Рутинський М. Й. Туристичне краєзнавство: навч. посібник. К.: Знання, 2006. 575 с.
11. Рутинський М. Й., Зінько Ю.В. Сільський туризм: навч. посібник. К.: Знання, 2006. 271 с.
12. Рутинський М.Й. Класифікація та типологія курортів. Вісник Львівського ун-ту. Серія географічна. 2007. Вип. 34. С. 236-246.
13. Смаль І. В. Географія туризму та рекреація : словник-довідник Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2010. 201 с.
14. Тарлецкая Л. В. Международная демографическая статистика: оценки и прогнозы ООН. Мировая экономика и международные отношения. 2008. №3. С. 32-39.
15. Ashworth G. Urban tourism research: Recent progress and current paradoxes Tourism Management. – 2011. URL: www.coris.uniroma1.it/sites/.../ 14.25.20 _Urban%20tourism
16. Berg L., Borg J., Meer J. Urban tourism: performance and strategies in eight European cities. European Institute for Comparative Urban Research, Erasmus University. 1995. URL: cabdirect.org
17. Dictionary of Travel. Tourism and Hospitality / ed. S. Medlik. London: Butterworth-Heinemann etd., 1993. P. 43. URL: www.mu.edu.et/iphc/images/ Tourism/Dictionary_of_Travel_Tourism_ Hospitality. pdf
18. Global Report on City Tourism – Cities 2012 Project. AM Report six. Madrid, 2012. 53 p.
19. Hartmut L. Diercke Wőrtebuch Allgemeine Geographie. – Munchen: Braunschweig, 1997. 125 p.
20. International Recommendations for Tourism Statistics. Statistical Papers. Ser. M. No.83. Rev.1. Madrid; New York, 2008. 139 p.
21. Neuenfeldt H. Rose O. Stadttourismusals Wirtschaftsfaktorin Aachen. URL: www.geogr.uni – goettingen

Національний університет
водного господарства
та природокористування

12. Інформаційні ресурси

1. Електронна бібліотека по туризму, звіти Всесвітньої туристичної організації, законодавчі акти по туризму. URL: http://tourlib.net/
2. Інформаційний портал про розвиток туризму в країнах світу. URL: http://kapitan.ru/strany/strany.html
3. Інформаційно-туристичний портал Країни Світу. URL: http://worlds.ru/countries
4. Офіційний сайт Всесвітньої туристичної організації URL: http://www2.unwto.org/ru

Національний університет
водного господарства
та природокористування